

Η λανθασμένη συνείδηση

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

του Γέροντα Παΐσιου

- Γέροντα, συχνά λέτε ότι ο άνθρωπος πρέπει να προσέξει να μη φτιάξει λανθασμένη συνείδηση. Πως δημιουργείται η λανθασμένη συνείδηση;

- Όταν ο άνθρωπος αναπαύει τον λογισμό του, καταπατά την συνείδηση του. Και όταν αναπαύει τον λογισμό του για πολύ καιρό, κάνει μια άλλη, δική του, συνείδηση, μια συνείδηση στα μέτρα του, δηλαδή μια λανθασμένη συνείδηση. Τότε όμως δεν έχει ανάπαυση μέσα του, γιατί ανάπαυση εσωτερική δεν μπορεί να φέρει η λανθασμένη συνείδηση. Βλέπεις, ακόμη και όταν κάποιος κάνει ένα σφάλμα και ο άλλος του λέει: δεν έφταιγες, τι στενοχωριέσαι; ή κάνει ότι δεν κατάλαβε το σφάλμα του, πάλι ανάπαυση δεν βρίσκει. Είναι μερικοί που πάνε με τους γκουρούδες κ.λπ. και, όταν καταλάβουν ότι δεν πάνε καλά, έρχονται να με ρωτήσουν. Και ενώ τους λέω κάτι, για να τους βοηθήσω, πάλι επιμένουν: Όχι, αυτό που πιστεύουμε είναι σωστό. Καλά, αφού είναι σωστό και είσαι αναπαυμένος από αυτό το σωστό, γιατί έρχεσαι να με ρωτήσεις; Ενώ δεν αναπαύονται στο στραβό, επιμένουν, προσπαθούν από εδώ-από εκεί, να ψευτοαναπαθούν, ανάπαυση όμως

αληθινή δεν βρίσκουν.

- Μπορεί, Γέροντα, κανείς να ζήσει με λανθασμένη συνείδηση σε όλη του την ζωή;
- Άμα πιστεύει στον λογισμό του, μπορεί.
- Πως θα την διορθώσει;
- Αν σκέφτεται ταπεινά, αν δεν έχει εμπιστοσύνη στον λογισμό του και τον συζητάει με τον πνευματικό.
- Μπορεί, Γέροντα, ο άνθρωπος, όταν έχει μια ευαισθησία, να δημιουργήσει λανθασμένη συνείδηση;
- Για να δημιουργήσει λανθασμένη συνείδηση, δεν θα είναι καλή η ευαισθησία του. Το ένα λανθασμένο θα δημιουργήσει και άλλο λανθασμένο. Μερικοί, ενώ λένε: εγώ είμαι ευαίσθητος, στους άλλους φέρονται βάρβαρα και τους κατασαδιάζουν χωρίς λόγο.
- Γέροντα, η συνείδηση αυτών που δικαιολογούνται έχει πιάσει πουρί;
- Αυτός που δικαιολογείται έχει και λίγο έλεγχο μέσα του δεν είναι αναίσθητος. Και όταν κανείς δεν είναι αναίσθητος, πονάει για το σφάλμα του και μετά έρχεται η θεία παρηγοριά. Αλλά, όποιος φτιάξει λανθασμένη συνείδηση, φθάνει σε αναισθησία αυτός καυχιέται για το έγκλημα. Έχω δει ανθρώπους που, ενώ έχουν κάνει εγκλήματα, τα λένε με τέτοιο τρόπο, που σου τα παρουσιάζουν σαν κατορθώματα. Γιατί, αν αναπτύξει κανείς λανθασμένη συνείδηση, αυτό δεν είναι απλώς πώρωση, αλλά κάτι παραπάνω από πώρωση. Όταν ήμουν στην Μονή Στομίου, στην Κόνιτσα, ήρθε ένας και μου λέει: θέλω να εξομολογηθώ. Δεν είμαι ιερέυς, του λέω. Όχι, θέλω να τα πω σ' εσένα, μου λέει. Ήταν εκεί και μερικές γυναίκες που είχαν ανεβεί να προσκυνήσουν. Καλύτερα να φύγετε τώρα, τις λέω. Όχι, τις λέει αυτός, δεν πειράζει, καθίστε.

Και άρχισε να διηγείται τι έκανε στα νιάτα του: Όταν ήμουν νέος, είχα πάει να μάθω τσαγκάρης, αλλά όλο νύσταζα, γιατί την νύχτα πήγαινα με μια σπείρα και έκλεβα. Στην περιοχή μας ήταν ένας τσαούσης και μας έλεγε: «Πάτε να κλέψετε. Εγώ θέλω δύο κριάρια. Από εκεί και πέρα εσείς κλέψτε ότι θέλετε». Πηγαίναμε λοιπόν στα σπίτια των Χριστιανών, άφηνα την κάπα κάτω, έδινα μια στα σκυλιά, στην μασέλα, με μια βέργα από κρανιά που είχα μαζί μου, και μπαίναμε μέσα. Κλέβαμε δυο κριάρια και όσα αρνιά μπορούσαμε. Δίναμε τα κριάρια στον τσαούση και κρύβαμε τα αρνιά στον στάβλο μας. Ο τσαούσης μας έκλεινε αμέσως στην φυλακή.

Τα αφεντικά που μας είχαν δει να κλέβουμε, πήγαιναν το πρωί στην αστυνομία και έλεγαν: «Ο τάδε και ο τάδε μας έκλεψαν». «Ο τάδε και ο τάδε; Μα αυτοί είναι στην φυλακή. Γιατί τους συκοφαντήσατε;». Δώσ' του ξύλο... Μια φορά πήγαμε σε ένα κοπάδι που το φύλαγε ένα βλαχάκι ψηλό μέχρι εκεί επάνω με τον πατέρα του. «Τώρα πως θα μπούμε στο κοπάδι; Θα μας πετάξουν σαν τα σπιρτόξυλα», μου λένε οι άλλοι. Παίρνω τότε τον γκρα, σημαδεύω το βλαχάκι, και μπαμ, σωριάζεται κάτω. Δένω και τον πατέρα του σε μια γκορτσιά... Πήραμε, πήραμε.... Και τα έλεγε όλα αυτά σαν κατορθώματα, και γελούσε! Που οδηγεί λανθασμένη συνείδηση

Αυτός θεωρούσε ένοχο τον εαυτό του, γιατί απλώς συνόδευσε κατόπιν εντολής της υπηρεσίας του έναν εγκληματία, ενώ ο άλλος διηγείτο τα εγκλήματα που έκανε σαν κατορθώματα και καυχιόταν γι' αυτά!

Πηγή: Γέροντος Παΐσιου, «Περί Προσευχής»

Πηγή: xristianos.gr- agioritikovima.gr